

S hlubokým zármutkem oznamujeme, že nás v sobotu 13. 2. 2021 ve věku 84 let navždy opustil náš vážený kolega a dobrý přítel

Pavel Winternitz

profesor na Université de Montréal, člen Centre de recherches mathématiques, člen Advisory Board Dopplerova Institutu při FJFI ČVUT.

Pavel Winternitz vystudoval fyziku na Leningradské univerzitě v tehdejší Sovětské svazu. Pak se věnoval vědeckému výzkumu v oblasti teoretické fyziky v Československé akademii věd, s častými dlouhodobými pobyty v SÚJV Dubna. Sovětská okupace Československa v roce 1968 jej přiměla emigrovat a pokračovat ve vědecké kariéře jinde. Po několika letech a několika akademických pozicích na různých institucích ve Velké Británii a v USA se stal členem čerstvě založeného Centre de recherches mathématiques v Montrealu, kde od té doby působil až do svého nedávného odchodu do důchodu. Společně s Jiřím Paterou vytvořil velice aktivní a vlivný výzkumný tým v oblasti matematické fyziky. Publikoval řadu zásadních prací o Lieových algebrách, symetrii parciálních diferenciálních rovnic, integrabilních systémech a dalších tématech. Stál u počátku mnoha úspěšných vědeckých kariér jako školitel doktorandů a mentor postdoktorandů. Z řady z nich se stali jeho dlouholetí spolupracovníci a celoživotní přátelé.

Po sametové revoluci v roce 1989 navázal Pavel Winternitz dlouhodobou spolupráci s nově založeným Dopplerovým ústavem pro matematickou fyziku na FJFI. Zapojil se do spolupráce při výchově studentů, přijížděl na přednáškové a výzkumné pobyty a zval řadu kolegů na kratší či delší stáže do Montrealu. To vedlo k trvalému a plodnému vědeckému partnerství, za které se mu všichni cítíme hluboce zavázáni. Byl jmenován hostujícím profesorem a doktorem honoris causa na ČVUT. Získal také řadu dalších ocenění, z nichž zmiňme cenu Česká Hlava v kategorii Patria či Cenu za teoretickou fyziku Kanadské fyzikální asociace. V roce 2018 se stal držitelem Wignerovy medaile za příspěvky k porozumění fyzice prostřednictvím teorie grup.

Pavel Winternitz byl nejen světově uznávanou vědeckou osobností, ale též dobrým přítelem a příjemným společníkem, který si uměl užívat života a radost z něj přenášet i na druhé. Jeho životní elán a optimismus dával naději, že i tentokrát úspěšně překoná své zdravotní potíže a bude nadále nám všem přinášet radost svou moudrostí, rozhledem, vtipem i prostou přítomností. Bohužel, jeho chřadnoucí srdce k tomu už nemělo sílu, a nám nyní zbývají jen vzpomínky na vynikajícího vědce a dobrého člověka.

Čest jeho památce.

doc. Ing. Libor Šnobl, Ph.D.

proděkan pro vědeckou a výzkumnou činnost